

स्वरसामन् 1) m. Bez. der drei Tage vor und nach dem Vishuvant der Gavāmajana, also die letzten des ersten und die ersten des zweiten Halbjahrs Schol. zu PĀNĪAV. Br. 4,3,1. Ait. Br. 4,18. fg. ÇAT. Br. 12,1,2,2. 2,13. 2,2,3. 2,22. 2,10. ÂÇV. Ça. 2,5,10. 6,25. 7,13. 11,7,4. PĀNĪAV. Br. 23,16,1. 24,14,4. LĪṬ. 3,4,20. 4,5,17. ÇĀNĪ. Ça. 10,9. 11,11,1. MAÇAKA 2,2. fgg. in Verz. d. B. H. 72. — 2) n. N. eines Sāman Ind. St. 3,246,b.

स्वरसार Titel einer Schrift Verz. d. B. H. No. 914.

स्वरसिक्त m. desgl. Verz. d. Cambr. H. 69.

स्वरसीकृत (स्वरस + कृत) adj. zu Saft gemacht KARAKA 8,2.

स्वरलुन् m. = स्वरघ्न ÇĀNĪ. SĀM. 1,7,79.

स्वरश m. 1) ein halber oder ein viertel Ton ÇĀNDĪRTHAK. bei WILSON. — 2) ein Siebentel (nach den sieben musikalischen Noten) VARĪH. Bṛ. 7,9.

स्वरैश्च P. 3,2,61. Schol. 1) adj. selbst herrschend, unabhängig; m. Selbstherr: Âditja RV. 7,66,6. 2,28,1. Agni 1,36,7. Indra 51,15. 61,9. स्वर्पिरेन्द्र स्वाकंसि 3,43,5. 46,1. 49,2. सप्ताकन्यः स्वराकन्य उच्यते वाम् 7,82,2. 8,12,14. 50,2. 70,4. TS. 2,3,6,2. Bṛ. P. 2,7,48. 3,26,58. 4,19,17. 6,7,17. 8,10,24. die Marut RV. 5,58,1. Parṣanjan 7,101,5. Brahman VP. 93. Bṛ. P. 3,18,20. Vishnu Kṛṣṇa 1,1,1. 2,6,41. MBh. 12,1509. PĀNĪAV. 4,3,45. Manu Svājāmbhuva Bṛ. P. 3,12,52. ein unabhängiger Fürst KATHIS. 96,3. sich selbst regierend, — lenkend: Rosse RV. 1,181,2. गोत्र 10,120,8. वृषभाः AV. 9,1,9. Soma (wenn die Lesung richtig ist) RV. 8,83,4. Gegens. घन्यराज्ञन् KĀND. Up. 7,25,2. In vielen Formeln AV. 17,1,22. VS. 5,24. 13,24. 35. TS. 2,3,6,2. 4,4,6,1. 5,5,4,1. ein Mantha TBA. 2,7,7,2. Wasser ÇAT. Br. 5,3,4,21. — 2) m. a) N. eines Ekāha ÇĀNĪ. Ça. 14,26,1. — b) Bez. eines best. Sonnenstrahls VP. 236, N. 3. — 3) f. (sc. ऋच्) N. eines Matrums mit zwei überschüssigen Silben RV. PĀNĪ. 17,2. 4. Ind. St. 8,132. 254. विराट्स्वरसम्पन्नयेति पश्चात् AV. 8,9,9. von 36 Silben ÇAT. Br. 10,5,4,8. von 34 Silben ÇĀNĪ. Br. 17,1. — Vgl. विराट् und स्वराज्ञ. **स्वरैश्च** adj. = स्वराज्ञ. Indra TS. 2,3,6,1. 2. राज्ञी TBA. 3,11,2,1. ब्राह्मणाः LĪṬ. 8,7,4. विशः 9,4,22.

स्वराज्य n. 1) eine unabhängige Herrschaft RV. 1,80,1. 84,10. 2,8,5. सवितुर्न भिनन्ति स्वराज्यम् 5,82,2. 8,82,11. AV. 10,7,31. — 2) das eigene Reich R. 4,7,3. 7,39,6. KATHIS. 11,35. 30,141. — Vgl. स्वराज्य.

स्वरात (स्वर + घत्) adj. 1) vocalisch auslautend VS. PĀNĪ. 4,27. 5,28. Verz. d. Oxf. H. 171,b,4. 6. 7. — 2) den Svarita auf der letzten Silbe habend SHAPV. Br. 3,7.

स्वरापगा f. der Himmelsfluss d. i. die Gaṅgā H. 1082.

स्वराणव (स्वर + ण) m. Titel einer Schrift Verz. d. Cambr. H. 69, ÇI. 5.

स्वरासु (स्वर + आसु) m. eine best. aromatische Wurzel, = वचा ÇĀNDĪ. im ÇKDa.

स्वराष्टक (स्वर + ष्ट) n. Titel einer Schrift: शैनकीय° Verz. d. Oxf. H. 164,a,5.

1. स्वराष्ट्र n. das eigene Reich Spr. (II) 7312.

2. स्वराष्ट्र m. N. pr. 1) pl. eines Volkes MBh. 6,356 (VP. 189). Vgl. मुराष्ट्र. — 2) eines Fürsten MĀK. P. 74,1.

स्वरि (von 1. स्वर; मुञ्जरि Padap.) adj. laut, lärmend: इन्द्रः स्वरिर्मन्त्रो ववन्ते रणाय RV. 1,61,9. — Vgl. स्वर्य.

स्वरित (vom caus. von 1. स्वर und von स्वर) 1) adj. a) erklingen gemacht: वेणु Bṛ. P. 10,31,14. — b) betont, accentuirt LĪṬ. 7,8,5. — c) mit dem klingenden Tone d. h. Svarita versehen RV. PĀNĪ. 1,32,3. 3,4. 11,27. VS. PĀNĪ. 4,47. 59. 130. AV. PĀNĪ. 1,16. fg. 3,57. TS. PĀNĪ. 18,5. P. 1,3,72. 6,1,185. 8,2,4. 6. 4,66. ÇĀNĪ. 1,24. 4,6. — 2) m. n. der sogenannte Svarita ÂÇV. Ça. 1,2,9. RV. PĀNĪ. 3,1. 2. 18. TS. PĀNĪ. 1,40. 10,12. 16. 12,9. 14,29. VS. PĀNĪ. 1,110. fgg. P. 1,2,31. 37. 3,11. — Vgl. मध्य°, सर्व° und Roth, Einl. zu Nir. LVII. fgg.

स्वरितव n. nom. abstr. zu स्वरित 1) c) und 2) Comm. zu TS. PĀNĪ. 23,17 und in allen Comm.

स्वरितर (von 1. स्वर) nom. sg. Laute erschallen lassend: (महत्तः) स्वरितार घ्रासभिः RV. 1,166,11.

स्वरितवत् adj. einen Svarita enthaltend VS. PĀNĪ. 4,130.

स्वरित्रै adj. (f. घ्रा) mit guten Rudern versehen RV. 10,63,10. MBh. 14,1393.

स्वरी f. zu स्वर्प s. u. स्वर्प 1).

स्वरीपम् n. विज्ञो: स्व° N. eines Sāman Ind. St. 3,237,a.

स्वरु UṆĀDIS. 1,11. m. das von einem Stamm abgeschnittene lange Holzstück, starker Pfahl; Opferpfosten (so v. a. यूप); im Ritual Spahn des Jūpa AK. 3,4,25,169. H. an. 2,465. MED. r. 94. Z. f. vgl. Spr. 19, 218. fg. RV. 1,92,5. यत्स्वरो स्वरधितो रिमस्ति 162,9. 3,8,6. 9. 10. 4,6,3. मित 51,2. स्वरूणां मितयः 7,35,7. पृथु 8,45,2. AV. 4,24,4. 12,1. 13. 18,3. 12. त एतं स्वरुमपश्यन् यूपशकलम् Ait. Br. 2,8. TS. 5,5,7,1. 6,3,4,9. TBA. 2,4,7,10. ÇAT. Br. 3,7,4,24. KĪṬ. Ça. 1,7,17. 6,4,12. 9,12. 10,9,13. Schol. zu 6,3,17. Nach den Lexicographen noch Donnerkeil AK. 1,1,2,43. H. 180. H. an. MED. HALĪ. 1,56. GĀṬĪ. in Verz. d. Oxf. H. 191,b,1. Pfeil und Opfer AK. 3,4,25,169. H. an. MED. Sonnenschein (Sonnenstrahl ÇKDa.) und eine Art Scorpion ÇĀNDĪRTHAK. bei WILSON. — Vgl. सु°.

1. स्वरुचि f. eigenes Gefallen, — Wille, — Lust: स्वरुच्या nach eigenem Willen JĀN. 2,84. KULL. zu M. 3,222.

2. स्वरुचि adj. dem eigenen Willen —, der eigenen Lust folgend, sich gehen lassend H. 335. HALĪ. 2,224. MĀK. P. 65,5.

स्वरुम् m. = स्वरु Donnerkeil NĪLAK. zu AK. 1,1,2,43 nach ÇKDa.

स्वप्न 1) n. am Ende eines adj. comp. f. घ्रा. a) die eigene Gestalt, — Form: धारिन् MBh. 3,2620. स्वप्नं दिव्यमास्थाय 11977,5. 7537,12. 1270. विशु° Vishnu's Gestalt PĀNĪAV. ed. orn. 54,16. Bṛ. P. 1,9,39. व्य-वस्थानं °तः 2,8,22. 3,2,15. यज्ञस्वप्नपृक् 4,1,4. °स्थ 23,18. 6,8,31 (pl.). शब्दस्य Lautform Schol. zu P. 1,1,68. शब्द° zu 39. 2,2,34. स्वप्नम् पर्यायाः, विशेषाः das Wort selbst, die Synonyme, die Unterarten (Species) SIDDH. K. zu 4,4,35. am Ende eines adj. comp.: स्त्री° in weiblicher Gestalt MBh. 5,7531. घ° gestaltlos (Gegens. त्रपवत्) Bṛ. P. 2,6,44. — b) die eigene Beschaffenheit, Eigenthümlichkeit, Wesen, Natur, Charakter AK. 1,1,7,38. 3,4,26,204. TRĪK. 3,3,145. HALĪ. 5,78. नाम्नां स्वप्नभावा हि भो-भाव ऋषिभिः स्मृतः so v. a. भोसु gilt ja gerade dasselbe wie der eigentliche Name M. 2,124. JOGAS. 1,3,2. 23,54. Verz. d. Oxf. H. 231,b,2. 21. Spr. (II)